

postabontás

Az Eötvös gimnázium válasza

A Délmagyarország május 31-ei számában Péter M. László tanár, közoktatási szakértő tollából jelent meg olvasói levél, melyben a középiskolai felvételi rendszer hibáinak okait kutatva megdöbbenő kijelentéseket tesz az Eötvös József Gimnáziumról.

Gimnáziumunk nevelőtestülete és dolgozói határozottan visszautasítják a levél állításait és elhatároldnak a levél hangnemétől is.

A cikk kapcsán azonban Péter M. László több olyan észrevételt tesz, amely nem fedti a valóságot és független közoktatási szakértői volta is megkérdőjelezhető, hiszen a levélben említett tanárnő a felesége. Péter M. László szakértőként soha nem járt az Eötvös József Gimnáziumban, így az az állítása sem lehet igaz, hogy néhány éve figyelemmel kíséri az iskola munkáját. Az itt folyó munkát csak annyira ismerheti, amennyire egy másik iskola tanára bepillanthat a város bármelyik középiskolájának életébe.

Nem igaz az az állítása sem, hogy „az Eötvös József Gimnázium nem népszerű a további tanulni szándékozó nyolcadikosok között.” A Délmagyarország 2001. április 27-ei számában is közölt adatok szerint iskolánkba jóval többen jelentkeztek, mint a város régi, jó nevű gimnáziumaiba. A pótfelvételi keretben is számos új általános iskolai eredménnyel rendelkező nyolcadik osztályos kereste meg iskolánkat, akik vagy a felvételi rendszer hibái miatt nem kerültek be egyik középiskolai oktatási intézménybe sem, vagy felvették őket, de nem kívántak abba a középiskolába járni.

Való igaz, új vezetése van

az iskolának, de nem csak ez az egyetlen új elem van az iskola életében, melyekről természetesen Péter M. László nem értesülhetett.

A gimnázium népszerűsége (bár új épületbe költözött, összevonták egy másik iskola gimnáziumi tagozatával) nehézségeink ellenére semmit sem csappant. Nem egy, hanem több tanulónk vett részt országos versenyeken, ahol egyre szebb eredményeket érnek el, egyre többen nyernek felvételt felsőfokú oktatási intézményekbe.

Ha Péter M. László valóban a gimnázium jövőjéért, hírnevéért aggódna, nem írta volna meg ezt a gimnázium híréért éppen hogy nem javító cikket.

A „rossz nyelvek” véleményét nem kívánjuk figyelembe venni iskolánk életének alakításában. A cikkben szereplő új igazgató másfél évig közmegelegedésre vezette az iskolát, végül azért távozott idő előtt, mert eredeti elképzeléseit az összevonas után nem tudta olyan ütemben megvalósítani, ahogyan azt szeretne volna. A tantesülettel és a diákokkal azóta is jó kapcsolatban van.

Sajnálatosnak tartjuk, hogy éppen az igazgatóválasztás előtt jelent meg ilyen, az iskola életét, hírére befolyásoló cikk, hiszen a város közgyűlése még nem döntött az új vezető személyéről.

A gimnáziumnak nyugodt körülményekre lenne szüksége ahhoz, hogy az itt megkezdett sikeres munkát a nehézségek ellenére is folytathassa. A személyes sértődöttségből fakadó indulatok levelek nem segítik, sőt hátráltatják a munkánkat.

Az Eötvös József Gimnázium nevelőtestülete

A diákok hangja

A Délmagyarország tegnapi számában megjelent Péter M. László, Az Eötvös gimnázium rangja című cikkére szeretnénk reagálni a 11/A osztály nevében, ugyanis nem érezzük minden tekintetben megalapozottnak a cikk írójának véleményét.

Péter M. László tanár, közoktatási szakértő keresi és keresteti az okokat, hogy „miért nincs jó híre az iskolának és miért vannak népszerűtlenségi és népszerűtlenségi” nehézségeink. Pedig csak egyetlen valódi ok van: az iskola-összevonas, ami a vezetőség és a diákság akarata ellenére, az önkormányzat döntésére született. Az összevonásból egyik iskolának sem származott előnye, hiszen nem két azonos erősségű iskolát egyesítettek, ezért törvényszerű volt az iskola addig elért színvonalának csökkenése. De ebben a helyzetben is azért küzd az ideiglenes vezetés, hogy a kiharcolt hírnevünket megtartsuk és növeljük. Szeretnénk

megvédeni iskolánk volt igazgatóját is. Ő igen is „tudott” a tantesülettel és a diáksággal együttműködni. A „rossz nyelvek” pedig valóban rossz nyelvek lehetnek, hiszen nem elmenekült tőlünk, hanem nem akarta vállalni az összevont iskola vezetését, hiszen ő még az eredeti Eötvös gimnázium igazgatói pályázatára jelentkezett. A velünk töltött idő alatt bebizonyította számunkra diákszeretetét, és szakmai tudását.

Véleményünket összegezve, lehet, hogy a hiba nem a számítógépben van, de nem is az ideiglenes vezetőségben... A „rossz nyelvek” elkerülése végett, szeretnénk kijelenteni, hogy az előző sorok mögött saját gondolataink állnak. Sem az iskola vezetőségéből, sem a tantesületből senki nem ösztönözték bennünket véleményünk megírására.

Hegedűs Bite Erika, Terhes Beáta és Varga Tamás

Balett a Tháliában

Munkatársunktól

Juronicus Tamás Carmina Burana című táncművét, amelynek április 19-én a Szegedi Nemzeti Színházban volt az ősbemutatója, ma pénteken, valamint június 2-án, szombaton este Budapesten, a Thália Színházban láthatja a közönség a Szegedi Kortárs Balett előadásában.

Évadzáró társulati ülés a nagyszínházban

A vezetők elégedettek

Idén Vajda Júlia operaénekes kapta a Vaszy Viktor-díjat. Háttérben Korognai Károly igazgató (balról) és Bartha László polgármester. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Szombaton este tartják az utolsó előadást a Szegedi Nemzeti Színházban, de már tegnap délelőttre összehívták az évadzáró társulati ülést, amelyen a teátrum és a város vezetői értékelték az intézmény és a művészek munkáját.

A város segítségével stabilizálódott az intézmény gazdálkodása, kiegyensúlyozott, sikeres, jól szervezett évadot tartott a Szegedi Nemzeti Színház, amelynek magas színvonalú előadásai elnyerték a közönség tetszését – hangsúlyozta köszöntőjében Ványai Éva. Az alpolgármester arra is em-

lékeztetett, hogy a teátrum vezetése az utóbbi időben fontos fejlesztéseket hajtott végre: modern jegyiroda létesült a Kelemen utcában, korszerűsítették a gazdasági hivatalt, folyik a dorozsmai műhely és raktárépítései. Az alpolgármester elégedetten jelezte meg, hogy a kulturális kormányzat az idén is kiemelten támogatja a Szegedi Szabadtéri Játékok megrendezését: a Dóm téri fesztivál kapará a szabadtéri színházakra fordított keret 23 százalékát. Az évad tanulságai között említette, hogy az önállósult Szegedi Kortárs Balett élvezzi az autonómia előnyeit, ugyanak-

kor a város és a színház vezetése a működési feltételek biztosításával bizonyította pozitív hozzáállását az együttes munkájához.

Korognai Károly főigazgató-főrendező megköszönte a város vezetőinek, hogy az országban egyedülálló módon támogatták a színházat, és ezzel lehetővé tették a pénzügyi konszolidációt. Ennek köszönhetően megnyugtató és rendkívül sikeres évadot zárhatott a társulat. A Szentivánéji álom és a Falstaff jól mutatta a zenés társulat munkájának magas színvonalát, az Indul a bakterház és a Portugál rendkívüli közönségsikere és országos

visszhangja a prózai tagozat erejét jelzi. A teátrum többi produkciója is hasonlóan magas szakmai nívót képviselt, így az ország egyik legszínvonalasabb társulatának nevezhetjük magunkat – hangsúlyozta a direktor.

A bérletek eladásából 19,4 millió forint, a jegyekből 28,3 millió volt az idei bevétel. Ez ugyan elmarad a tavalyitól, de ebben az évadban jóval kevesebb, 315 előadást tartottak. Az operatagozat előadásai 65, a nagyszínházi prózai produkciók 82, a Kamara-Tantuszban színre vitt darabok 89 százalékos nézettséggel mentek. Korognai Károly arról is beszám-

olt, hogy a színház sikerrel pályázott: 1,8 millió forintot kapott az Indul a bakterház a Nemzeti Kulturális Alaptól, 2 milliót a Kamara-Tantusz marketingre, 31 milliót a 70. születésnapját ünneplő szabadtéri a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumától, valamint a Nemzeti Kulturális Alap 3 millió forintot adott a júliusi Dóm téri kettős Bartók-bemutatóra.

Átadták az idei közönségdíjakat is. A Szegedi Tudományegyetem hallgatói és oktatói az Indul a bakterházban nyújtott alakításáért Kocsis Györgyöt jutalmazták. A Szegedi Operabarátok Egyesülete Gregor Józsefnek és Keszei Borinak adományozta az évad énekesé, illetve énekesnője díját. A Tisza Volán Rt. közönségdíját Szabó Gabi kapta. Bartha László és Ványai Éva adta át Vajda Júliának a Vaszy Viktor-díjat, Molnár Zsuzsának az Imre Zoltán-díjat, Kocsis Györgynek a Makó Lajos-díjat, Piskolti Lászlónak az énekkari nívódíjat. A színház dolgozóinak szavazatai alapján Bodnár György fődíjazott, Varga Mátyás-díjat. A technikai dolgozók közül a nyugdíjba vonuló Végvári Mária és a 45 éve kellekesi, színpadmeszteri munkát végző Várszegi Ottó köszöntöttek. Örökös tag címmel tüntették ki Herczeg Zsolt színművészt, aki 1972 óta játszik a Szegedi Nemzeti Színházban.

A polgármester zárszavában úgy fogalmazott: a város sohasem fogja cserben hagyni teátrumát, mert Szegeden sok a színházzal kapcsolatos polgár. Bár mindig akadnak olyanok, akik megpróbálják megkeseríteni a társulat életét, a szegedi az ország egyik legkiemelkedőbb színháza, amely jó úton halad.

H. Zs.

Novák István vállalja a fehér házat

Szentesinek vallja magát

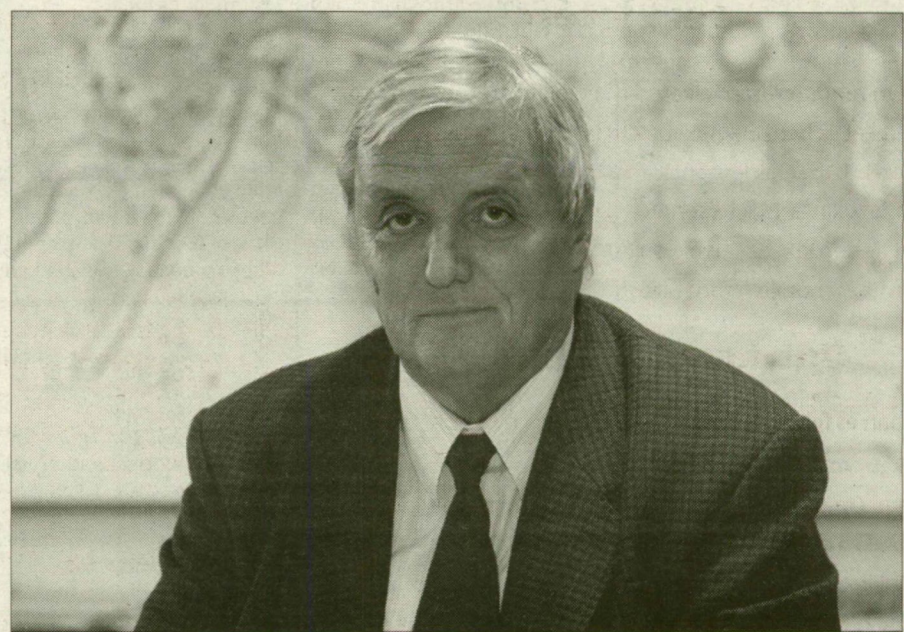
Gyermekkorára Szentesről gyakran álmodik Novák István, Szeged város főépítésze. Mindig szentesinek vallotta magát, beszédében most is őrzi azt a tipikus zárt e hangot. Vállalja a Kossuth térre tervezett fehér házat is, amelyről máig megoszlanak a vélemények.

– Több rokona él a Kurca-parti településen. Vajon Szeged város főépítészeként szentesinek vallja-e magát Novák István?

– Bár Budapesten születtem, szentesinek tartom magam. Itt lakik a rokonságom egy része családostul; az unokatestvérem, Szabó Zoli, akivel egész gyermekkoromban szoros kapcsolatomban volt. A szentesiséget mindig vállaltam, sőt a beszédemben a zárt e hangok is erről árulnak. Az itt eltöltött éveknek meghatározó szerepük volt az életem alakulásában. Gyermekkorom Szentesét máig visszaálmodom.

– Melyik városrészen nevelkedett?

– A legjobb részen, a Kisérben. A Farkas Antal utcában volt a nagymamám vendéglője, később pedig a Szemere Bertalan utcában laktunk. A Kisér legizgalmasabb területe a Piti-malom környéke volt, az ottani tavakon tanultam meg korecsolyázni, és szánkóztunk is ott.

Novák István szerint az a legsúlyosabb hiba, hogy tízemeletesek kerültek a főutcára. (Fotó: Karnok Csaba)

– Mire emlékezik még szívesen?

– Számomra nagyon fontos volt a liget, az uszoda, a Tisza meg a Kurca. Bár az edzéseken meg kellett tenni a métereket, ám annak a világnak volt fegyverkezése is. Ezek a gyermekkori emlékek szerintem beépülnek az emberbe. Ha visszajövök Szentesre, mindig lemegyek a ligetbe meg az uszodába, vagy sétálok egyet a főutcán. De azt a régi környezetet sajnos már nem látom ebben a városban.

– Am megmaradt például

a Petőfi utcai Péter Pál-féle polgárház, amely múzeumként működik.

– Ez öröm számomra, meg az is, hogy ilyen funkciót kapott, mert a település egykori szellemiségét tükrözi. Szentes amolyan dzsentírváros volt, amelyet jól jellemelnek a kicsit túldimenzionált középületek. Gondolok itt a vármegyeházára vagy akár a huszárlaktanyára. De ezek még harmóniában voltak a várossal.

– Ön tervezte a fehér háznak emlegetett főtéri épületet, amelyről me-

goszlanak a vélemények. Azt is vállalja, akárcsak a szentesiséget?

– Én vállalom a házamat, mert léptékében illeszkedik a főtérhez. A hat emelet ott még elfogadható, hiszen a környező középületek is magasak. Most megint ez az építészeti irányzat a divat, s a Kossuth téri épületet újában sokan nagyra értékelik a szakmán belül. Az 1960-as, 70-es éveknek az iparosított építészete, a mindenáron mennyiségre törekvés, az emberi tapasztalatlanúság viszont kétségtelenül szerepet

játszott abban, hogy gyermekkorom városa alapvetően megváltozott.

– A mostani főutcat milyennek látja?

– Az a baj, hogy a Kossuth utca tengelyébe épült az a szörnyű áruháza. Kár, hogy polgárházak tűntek el a város központjából. De a hatvanas-hetvenes esztendőkből nem az ilyenek megmentése volt a cél, hanem az számított dicsőségnek, hogy átépítették az egész területet. A legsúlyosabb hibának azt tartom, hogy tízemeletes házak kerültek oda, és ezt nem semlegesíti az előttük lévő üzletsor sem. Ehhez a városrendezési tervhez nekem, hála Istennek, semmi közöm nem volt. De Hódmezővásárhelyen még kritikusabb a helyzet, mert ott van az a tízemeletes, hatalmas fal, amely majdnem gátként zárja el a főutcat.

– S a volt szentesi zsinagóga vajon az ön ízlése szerint újult meg?

– A műemlékek nem nagyon szeretik, én meg azt mondom: örülünk, hogy egyáltalán felújították. S ez könyvtárként jól használható épület, és a zsinagógára is emlékeztek.

– Ha felkérné, hogy tervezzen valamilyen épületet Szentesen, elvállalná-e?

– Szívesen tenném.

Balászi Irén